2016-11-12

Je geest kennen – deel 1

Dag allemaal,
Barb en ik gingen eens bij haar oma op bezoek, bijna 90 jaar oud, die in die tijd in een verzorgingstehuis woonde. Ze had daarvoor op een boerderij gewoond die sinds het midden van de jaren 1800 in het bezit van haar familie was. Nu was ze op een punt in haar leven gekomen dat ze niet meer voor zichzelf kon zorgen en van een rolstoel afhankelijk was, vandaar dat ze naar het verzorgingstehuis verhuisd was, in een plaats vlak bij Barb's familie.

Barb en ik waren tieners en hielden ervan met haar over de Heer te praten, over de boerderij en haar jongere jaren. Ze zei toen iets dat ons al die jaren bijgebleven is:

"Van binnen voel ik mij als dat meisje van 17 jaar oud, dat door de boomgaard rent, maar dit lichaam rondom mij is veranderd."

De onveranderlijke geest van de mens
De observatie van haar oma is iets dat alle volwassenen kunnen maken. We zijn fysiek, mentaal en door ervaringen door de jaren heen veranderd, maar van binnen voelen we ons nog steeds zoals we jaren of decennia geleden deden. Haar oma, op de leeftijd van 90, voelde zich nog als een tiener dat door de boomgaard rent, maar haar lichaam rondom haar was veranderd. Barb heeft in diezelfde boomgaard gerend toen ze 9 jaar oud was en ze heeft fijne herinneringen aan die boerderij. Maar vandaag zouden wij daar niet meer rennen, maar lopen, als de boomgaard er nog zou zijn (wat niet zo is).

Ik kon vroeger, toen ik 17 was, uren op en neer springen op een basketbalveld, maar nu kan ik niet meer zo hoogspringen en evenmin zo snel van richting veranderen als ik toen kon – en vraag me niet om een basketbal te dunken. Van binnen ben ik dezelfde, maar dit lichaam is om mij heen veranderd.

Dit bewijst…
De observatie dat ons lichaam om ons heen verandert, terwijl we van binnen nog dezelfde persoon zijn, toont ons dat we dit aards lichaam niet nodig hebben om te leven. Onze geest heeft het fysieke lichaam niet nodig om te leven, want als dat wel zo zou zijn, zou onze geest ouder worden en verouderen, parallel aan onze verminderde fysieke capaciteiten dat met de jaren komt.
Bovendien zou onze geest ook te maken hebben met zaken als een verminderd zicht en een verminderd kunnen horen van de Heer, minder geestelijke uithoudingsvermogen en zou het zelfs minder geestelijk geheugen hebben, dus onze geest zou hetzelfde lot ondergaan – maar dat is niet zo.

Er is geen ontsnappen aan – onze lichamen zijn van de aarde en verouderen. Maar onze geest is niet van de aarde afkomstig en heeft daarom dit aardse lichaam niet nodig om te leven.

Onveranderlijk
Deze observatie, dat wij van binnen dezelfde persoon zijn als toen wij kinderen waren, bewijst dat wij eeuwig zijn. Dus veranderen wij niet in 20,30, 40, 50 jaar en meer, wetenschappelijk moeten we daarom concluderen dat wij over 75, 100, 500, 100, 10.000 jaar nog steeds dezelfde zijn. Het enige dat zal veranderen, zijn onze ervaringen terwijl wij in deze fysieke wereld leven. Van binnen blijven wij hetzelfde.

Paulus zei het zo: "Daarom verliezen wij de moed niet, maar al vervalt ook onze uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd…dus wij zien niet op het zichtbare, maar op het onzichtbare, want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig."
2 Korintiërs 4:16-18

Veel christenen kunnen hun geest niet identificeren en weten ook niet hoe ze vanuit hun geest kunnen leven
De mp3 serie die ik aanbied, (in het engels!) gaat voor een groot deel over het identificeren van je geest en hoe je een relatie met de Vader en Heer kunt hebben, via de Heilige geest naar onze geest.

Het proces begint als je ziet dat we van binnen dezelfde persoon zijn als jaren terug, maar dat ons lichaam om ons heen veranderd is. Men moet vervolgens leren naar binnen te kijken, naar de 'kern.'

Je bemerkt je geest als je iets verkeerds zegt en jij je dan van binnen gegriefd voelt. Je merkt op wat er binnen in je plaats vindt. Iemand bijvoorbeeld die niet wedergeboren is en seks met zo maar iemand anders heeft, kan zich van binnen 'vies' voelen; ze weten dat het niet goed was, hun denken pikt op dat hun geest gegriefd is.

Toen ik gedoopt wilde worden met de Heilige Geest en als bewijs in tongen wilde spreken, zoals we in Handelingen zien, vulde ik mijn hoofd met boeken en meningen van anderen daarover. Ik vond het moeilijk te weten waar en wat mijn geest was. Ik benaderde de doop met de Geest intellectueel; ik probeerde woorden in mijn gedachten te vinden of te initiëren. Het was mijn goede vriendin Janny die mij leerde me op mijn geest binnen in mij te concentreren.

Paulus zei: "Indien ik bid in een tong (een taal die niet geleerd is), bidt mijn geest wel, maar mijn verstand blijft onvruchtbaar…"

Jouw geest is dat deel van jou dat eeuwig is en wat omringd wordt door jouw lichaam, dat groeit en verandert en ouder wordt. Je merkt je geest op als jij je denken richt op binnenin als je bijvoorbeeld iets gezegd hebt dat jou 'grieft', of als je een voorgevoel hebt dat er iets slechts gaat gebeuren, maar ook als jij van binnen vreugde ervaart en jij je afvraagt wat je geest weet wat zo goed is.

Beschouw je geest, wat samen met jouw ziel eeuwig is en dit aardse lichaam niet nodig heeft om te leven. De Bijbel spreekt over een dag dat gelovigen lichamen zullen ontvangen dat van hemels materiaal is, lichamen die nooit ouder worden, net zoals onze geest niet ouder wordt…wat een dag! Volgende week meer, zegen.

John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2016-11-19

Je geest kennen – deel 2

Dag allemaal,
Ongeveer 50 jaar nadat Constantijn het Christendom legaliseerde, nam een man genaamd Augustinus in invloed toe over de kerk – St. Augustinus (354-430 na Christus). De gevolgen van zijn schrijven merken we vandaag de dag nog op, namelijk in 2 gebieden die relevant zijn voor de 'gedachten' van vandaag.

Oerzonde (erfzonde) en kinderdoop
Augustinus begon het geloof in de 'oerzonde' te verspreiden, evenals het gebruik kinderen te dopen. Zo is het gekomen:

Augustinus geloofde, omdat Adam en Eva gezondigd hadden, dat de dood kwam in hun geest, dus iedereen die na hen geboren is, werd geestelijk duister of 'dood' in hun geest geboren. St. Augustinus leerde dat de oerzonde alleen weggedaan kon worden door de waterdoop, en zonder de waterdoop kon iemand niet in de hemel komen, zelfs zuigelingen en kleine kinderen niet.

In die dagen was de kindersterfte erg hoog, zo'n 25-50% van de baby's stierf voor het eerste jaar. Vaak kreeg een baby pas op zijn 1^{e} verjaardag een naam, omdat het niet zeker was dat het zou overleven. Zo begon de praktijk van de waterdoop, vaak direct na de geboorte van de baby. En dat is de reden dat sommige denominaties ook vandaag nog baby's dopen – een traditie die 1500 jaar oud is.

Van de Amerikaanse held Paul Revere wordt vermeld dat hij zijn pasgeboren zoon Isannah (dat is de correcte spelling), het 8^{e} kind van Sarah en Paul, onmiddellijk na zijn geboorte liet dopen, maar helaas

overleefden zowel de baby als de moeder de bevalling niet. (Paul hertrouwde met Rachel (Walker) en zij kregen 8 kinderen, dus een totaal van 16 kinderen, waarvan er 5 in de kinderjaren overleden.

Alhoewel de 'oerzonde' en de kinderdoop door de meeste protestante kerken afgedaan werd als onbijbels, de dwaling dat baby's 'geestelijk dood' geboren worden, wordt nog alom geloofd door gelovigen uit alle achtergronden, omdat ze dit geloof nooit goed doordacht hebben.

Men zeg dan "Baby's gaan naar de hemel omdat ze nog nooit iets fout gedaan hebben", maar men realiseert zich niet dat de leer van de oerzonde zegt dat een baby geestelijk dood geboren wordt, dus niet de hemel kan binnengaan, ook al heeft het nog nooit gezondigd.

Wat de Bijbel zegt
Gelukkig leert de Bijbel de oerzonde niet. Het leert dat we allemaal geboren worden zoals Adam en Eva geschapen werden, levend voor God, in staat om met God te kunnen wandelen en praten en evenals zij, nog niet gekozen hebben van welke 'boom' te willen eten.

Besef dat Adam en Eva zo onschuldig waren toen ze met de Heer in de hof wandelden, dat ze geen idee hadden dat ze naakt waren. Ongelooflijk slim, maar onschuldig als peuters – en zo kunnen we hun geestelijke staat begrijpen.

Hoe oud is iemand die niet in de gaten heeft dat hij of zij naakt is? Welke leeftijd heeft iemand die het gewoon vindt (vaak) engelen te zien, of Jezus en die gevoelig is voor de dingen van God? Het antwoord is: kleine kinderen – en zoals Adam en Eva die door God geschapen waren en dus in Zijn rijk konden bewegen, kunnen kleine kinderen ook bewegen in de dingen van God, want ze zijn geestelijk levend geschapen. Maar zoals het bij ons ging, moeten zij ook op een bepaald moment kiezen tussen goed en kwaad, recht en onrecht. Lichamelijke en persoonlijke kenmerken worden van ouder naar ouder overgeleverd, maar de Vader alleen is de Schepper en Vader der geesten:

"De tuchtiging van onze vaders naar het vlees hebben wij ondergaan…zullen wij ons dan niet nog meer onderwerpen aan de Vader der geesten en leven?"
Hebr. 12:9

"Aldus luidt het woord van de Here, die de hemel uitspant en de aarde grondvest, en de geest der mensen in diens binnenste formeert." Zacharia 12:1

"Zo zegt God, de Here, die de hemel schiep en hem uitspande; die de aarde uitbreidde met alles wat daaruit ontsproot; die aan de mensen die daarop wonen die adem gaf en de geest aan hen die daarop wandelen."
Jesaja 42:5

"Verbergt Gij Uw aangezicht, zij worden verdelgd, neemt Gij hun adem weg, zij sterven en keren weder tot hun stof; zendt Gij Uw Geest uit, zij worden geschapen, en Gij vernieuwt het gelaat van de aardbodem." Psalm 104:29-30

"De Geest Gods heeft mij gemaakt, en de adem des Almachtigen doet mij leven." Job 33:4

Dit zijn slechts een paar bijbelteksten die ons leren dat God de Vader onze geest schept – Hij is de Vader der geesten.

Denk er eens op deze manier aan
"God (Vader) is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis." 1 Joh, 1:5

"Dwaalt niet mijn geliefde broeders. Iedere gave die goed en elk geschenk dat volmaakt is, daalt van boven neder, van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer…naar Zijn raadsbesluit heeft Hij ons voortgebracht…om in zekere zin zijn eerstelingen te zijn onder de schepselen…"
Jacobus 1:16-18

De Bijbel zegt dat we door Hem geschapen zijn en Hij kan alleen leven scheppen. Hij kan niet iemand scheppen met de natuur van satan in zijn geest. Het punt is niet dat baby's en kleine kinderen nog niet

gezondigd hebben, maar dat ze levend voor God geschapen zijn – en als zodanig kunnen ze in Zijn wereld opereren en zullen ze naar Hem toe gaan als ze prematuur komen te overlijden.

Dit is de vonk van leven bij de conceptie. Het maakt niet uit onder welke omstandigheden jij verwekt bent, we kunnen zeggen dat wat gebonden of ontbonden is op aarde, is gebonden of ontbonden in de hemel, dus als het sperma en een eitje op aarde 'ontbonden' zijn om zwanger te worden, is de Vader ontbonden om het een geest van Hem te geven. Dus ongeacht de omstandigheden, heeft de Vader een plan, voorziening en genade voor dat kind.

Overweeg ook… waarom dit belangrijk is
Paulus sprak in Romeinen 7 over zijn eigen ervaring toen hij de positie van de wet besprak – wat de kennis van goed en kwaad bracht. In de Joodse cultuur van die tijd moest een kind op de leeftijd van 5 Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium uit zijn hoofd kunnen opzeggen. Die kennis van de wet bracht kennis van goed en kwaad. Paulus zei in Romeinen 7:

"Is de wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de wet. Uitgaande van het gebod wekte de zonde in mij allerlei begeerlijkheid op; want zonder wet is de zonde dood. Ik heb eertijds geleefd (geestelijk) zonder wet, toen echter het gebod kwam, begon de zonde te leven, maar ik begon te sterven (geestelijk). Zonde heeft uitgaande van het gebod, mij misleid en door middel daarvan gedood." v7-11

Dit zien we in anderen die de verkeerde 'boom' kozen
Sprekend over hen die God in de schepping zien, maar zichzelf verharden: "Immers, hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar hun overleggingen zijn op niets uitgekomen en **het is duister geworden in hun onverstandig hart**." Rom. 1:21

Merk op dat dit mensen waren die levend voor God waren en Hem in de natuur zagen, maar er voor kozen Hem niet te erkennen, dus werd het duister in hun hart. Zouden zij met de oerzonde geboren zijn, dan zouden ze met 'duistere harten' geboren zijn en zou het boek van Paulus foutief zijn.

Gelukkig zijn jij en ik en ieder ander, levend voor God geboren, in staat met Hem te wandelen toen we jong waren, totdat de kennis van goed en kwaad kwam en wij moesten kiezen tussen leven of dood. De meesten van ons kozen de dood en moesten opnieuw geboren worden – sommige kinderen gaan direct naar het Leven. Sommige volwassenen die mentaal niet in staat zijn dingen te begrijpen, blijven geestelijk levend voor God.

Paulus noemde in Efeziërs 4:17-20 mensen die 'verduisterd zijn in hun verstand' en 'de verharding van hun hart' die zich zo van God hebben afgewend dat ze niet langer die bedroefdheid in hun hart kunnen voelen als ze zondigen en die zich zelfs overgeven aan de zonde.

De geest van een baby is door de Vader geschapen, levend voor Hem, in staat in Zijn wereld te functioneren en als er een tragedie zou plaatsvinden, een misgeboorte of abortus of een voortijdige geboorte, gaan ze naar de hemel en daar groeien ze verder op tot volwassenheid. Mijn punt is dat wij onze geest moeten kennen om te begrijpen dat de Vader de Vader der geesten is, dat Hij de geest van de gelovigen geschapen heeft en dat Hij met ons communiceert geest tot geest – volgende week: verlichting en het proces waarbij Hij voor ons begint te dagen…tot dan, zegen,

John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2016-11-26

Je geest kennen – Deel 3

Dag allemaal,
Op de middelbare school vertelde Janny, een vriendin, mij over de Heer en als ik dan met Barb uitging, vertelde ik haar wat Janny mij gezegd had. Het duurde niet lang voor ik geloofde en mijn leven aan de Heer gaf, want ik zag hoeveel gebeden van Janny en haar vriend (die later haar echtgenoot werd) verhoord werden en ik wist in mijn hart dat wat ze mij over de Heer vertelde, waar was.

In de maanden die volgden spraken Barb en ik veel over wie Jezus was, wat Hij gedaan had en over mijn wedergeboren staat. Barb had geen fijne jeugd vanwege de thuissituatie en zij is niet iemand die snel en makkelijk beslissingen neemt.

Terugkijkend zouden we kunnen zeggen dat 'de Heer aan haar hart werkte', die maanden voordat ze zover was haar leven aan de Heer te geven. Het was pas toen ze op een dieptepunt in haar leven kwam dat ze het naar de Heer uitriep en iets zei als: "God, als U echt bent zoals John dat zegt, dan kunt U maar beter wat doen, anders…" en op dat moment, zo beschrijft ze het, vulde een warmte en vrede haar als een vloeibare deken van liefde – liefde die ze nooit gekend had, overstroomde haar.

Vóór je wedergeboren was…
De keuze die wij als zestien jarigen voor de Heer maakten, ging voor mij sneller dan bij haar, maar voor ons beiden was het een proces. De beslissing werd gemaakt na veel gesprekken, overdenkingen en door te zien dat gebeden van anderen verhoord werden. De Bijbel beschrijft dit proces als 'verlichting.'

Er worden in het Nieuwe testament verschillende woorden gebruikt die het proces beschrijven waarbij iemand goddelijke openbaring ontvangt, waaronder 'verlichte ogen uws harten*, 'hun verstand opende,' geest van wijsheid', 'geestelijk inzicht,' 'geestelijk te beoordelen', om er een paar te noemen.
*Efeziërs 1:18, Lucas 24:45, Efeziërs 1:17, Kolossenzen 1:9, 1 Korintiërs 2:14-16.

Je wordt allereerst in jouw geest 'verlicht'. Dat proces is als <u>je beseft dat er iets anders diep in jouw geest plaatsvindt</u> – dat je weet dat je iets met het vraagstuk Jezus moet doen.
Jezus zei het zo: "…dat een ieder, <u>die de Zoon aanschouwt</u>, en in Hem <u>gelooft</u>, eeuwig leven hebbe…"en "…een ieder die het <u>van de Vader geleerd heeft</u>, <u>komt tot Mij</u>." Johannes 6:40,45

Eerst zien we de Zoon, en dan geloven wij. Eerst leren wij van de Vader, ook al beseffen wij meestal niet dat het de Vader God is die met ons bezig is, diep in ons hart – onze geest – en dan komen wij tot Jezus.

Toen Petrus het uitriep, nadat hij andere meningen over Jezus gehoord had: "U bent de Christus, de Zoon van de levende God!", zei Jezus dat vlees en bloed – natuurlijke middelen – dat niet aan hem geopenbaard hadden, maar dat het de Vader in de hemel was. Had Petrus door dat het de Vader was die hem toonde wie Jezus was? Het feit dat Jezus hem moest vertellen dat het de Vader was, doet mij denken dat Petrus het op dat moment niet wist.

De gebeden van Paulus bevatten verzoeken om openbaring, wat een ander woord is voor verlichting: "Opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de <u>Geest van wijsheid en openbaring</u> om Hem recht te kennen: <u>verlichte ogen uws harten</u>, zodat gij weet welke hoop Zijn roeping wekt…" Efeziërs 1:17-18

Je geest kennen
Voor mensen die moeite hebben met hun gebedstaal, raad ik aan terug te denken aan die tijd van verlichting voordat jij de Heer leerde kennen – wat beroerde jou diep van binnen? Realiseren dat jouw verstand dingen diep van binnen opmerkt, gevoelens, sensaties, zelfs gedachten en ideeën die van jouw geest afkomstig zijn en door jouw verstand 'opgepikt' worden als een zachte suggestie; dat is een sleutel.

We leven in een wereld waarin verstand en emoties de hoofdtoon voeren, zodat mensen vaak niet doordenken over wat er gebeurt als je met je verstand iets diep in jouw geest opmerkt. Leer het te herkennen wanneer jouw verstand iets vanuit je geest oppikt – je weet het al, bijvoorbeeld wanneer je met de Heer over iets aan het argumenteren bent. Hij is niet in jouw denken, maar in je geest en jij overweegt of je mee moet gaan met wat je voelt, versus wat jouw verstand jou vertelt. Neem die stap van geloof om dat gevoel in jouw geest te vertrouwen, dat is de eerste stap en de sleutel die de deur voor je opent naar een nieuwe manier van leven.

Zie jouw denken als het middelpunt van een wip, met jouw geest aan de ene en jouw lichaam aan de andere kant van de wip. Jouw denken kan de aandacht verleggen naar het lichaam en de natuurlijke

zintuigen, maar het kan ook de andere kant opkijken, naar jouw geest en wat het daar ervaart. Jouw verstand kan argumenteren tegen beide – jouw lichaam wil de ene kant opgaan, maar jouw verstand kan dat teniet doen. Leer het met je geest eens te zijn, maak een eind aan het argumenteren en neem die stap van geloof. Hebreeën 5:14 zegt dat we onze zintuigen oefenen moeten (door vallen en opstaan) om onderscheid te kunnen maken tussen goed en kwaad. Dat is niet iets dat je overkomt, je moet het uitleven en erin gaan wandelen.

Het is mijn ervaring dat de meeste christenen niet weten hoe ze moeten aanbidden, of bidden, vanuit hun geest. Dat blijkt wanneer ik een bijeenkomst leidt en dan de muziek laat stoppen of slechts op de achtergrond laat spelen en ik de aanwezigen vraag om gewoon te gaan aanbidden – en dan wordt het stil. In bijeenkomsten spendeer ik veel tijd om mensen te leren hoe ze vanuit hun geest kunnen stromen – en als ze dat doen, opent zich een heel nieuwe wereld – de Heer opent hun ogen voor Zijn wereld, en ze voelen en ervaren dingen die ze nog nooit eerder meegemaakt hebben. Maar dit is een levensstijl, aanbidden vanuit je geest, in gebed, met pure motivaties van liefde jegens de anderen – geen andere motieven hebben dan willen dan de anderen in Christus gaan groeien.

Dat kun je oefenen door in je eentje te gaan aanbidden, jij en de Heer samen. Zet geen muziek op, kom in contact met de dankbaarheid diep in jouw hart, de waardering die je voelt voor de Vader en de Heer dat ze jou gered hebben – en uit het dan in woorden – zet die liefde en waardering die je voelt, om in woorden en vertel het Hem. Zo breng je wat er in je geest is naar je ziel en vandaar gebruik jij je lichaam – van geest naar ziel naar lichaam, de goddelijke volgorde.

Jezus zei in Johannes 4:24 dat de Vader mensen zoekt die Hem in geest en in waarheid aanbidden. Het Griekse woord voor ‘aanbidden’ is proskuneo, ‘pros’ betekent ‘in de richting van’ en ‘kuneo’ betekent ‘te kussen.’ Letterlijk is aanbidding dus ‘een kus geven aan de Vader.’ Dat kun je niet doen als je gedachten alle kanten opgaan, of door prachtige liederen te zingen terwijl je gedachten gaan naar wat je straks moet eten, of dat je het licht in de kamer wel uitgedaan hebt, voordat je wegging. Neem tijd voor jezelf, zorg dat je alleen bent en kom in contact met jezelf, diep van binnen, over de vraag waarom je dankbaar bent dat je gered bent, en dan formuleer je die gevoelens met woorden en begin je ze uit te spreken.

Leer in je dagelijks leven bewust te worden van je geest door je aandacht te verplaatsen van de uiterlijke dingen naar wat er binnen in je gebeurt. Als voorbeeld, hoe voelt het, wat de baas tegen je zegt, in jouw geest? Of wat je collega zegt, of de buren. Vaak is er geen gevoel, maar als iemand wel iets zegt dat van de Heer is voor jou, of ze zich dat nu wel of niet bewust zijn, zul je opwinding ervaren in jouw geest, dat jij dan met je verstand opmerkt – dat is je geest. Als jij je mond opendoet om iemand te kwetsen of om jezelf te verhogen en je merkt op dat jij je van binnen gegriefd voelt – dat is je geest. Leef je leven door voortdurend je aandacht te verplaatsen van de natuurlijke zintuigen naar de zintuigen van je geest, en andersom…een hele nieuwe wereld wacht.

Volgende week een ander onderwerp, zegen!
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com